

1868-07-17

SENDER

Nanny Bech

RECIPIENT

FACTS

Document type:
Letter

Recipient info (Transcript, Inscription,
etc.):
Sandsynligvis nær familie til Nanny
Bech.

Archive:
Mappe 8 nr. 25

TRANSCRIPTION

Mappe 8 nr. 25
Skolen den 17de Juli -

Hvor det er længe længe siden I vare her, jeg synes det ligger som en lille solbeskinnet Tid, langt borte, der var ikke Skyer og ikke Taage, alt var godt og glad synes jeg, der var saa meget at sige Tak for – det veed jeg – skulde man ogsaa for Sorgen, men det føler Hjertet først meget langsommere.

Det kom hurtigere end jeg ventede, at jeg skulle skrive til Jer, at Georgia er død, i Onsdags Aftes eller Nat 11½, efter kl 9 at have faaet en lille dødfødt Pige, hendes Kræfter svigtede hende, eller rettere var udtømde, hele den sidste Tid havde jo nok været meget besværlig og pinefuld, men ikke just særdeles den sidste Dag, da hun mærkede det kom raabte hun "nu bliver det Alvor, aa Gudskelov, Gudskelov at det kommer" det gik temmelig let, og selv efter at det lille døde Barn var taget og hun lagt stille til Ro, havde alle et godt Haab, men saa blev hun svagere og svagere, saa lidt urolig, saa aldeles kraft-

-2-

-løs og saa døde hun efter at have ligget i over en Time i sin Mands Arm. Hun hørte Vorherre til og havde givet ham sit Hjerte og det tager jo Bitterheden helt bort fra Sorgen, og jeg kan ikke andet end føle, Gud hjælpe os, hver især, til en saa fast Troe og et saa stille og freidigt Haab, som den sanddrue Sjæl havde, saa var vi vel faren, men det er saa meget, meget tungt at tænke paa den stakkels Skovgaard, den lille 5 års moderløse Cathrine og begge Drengene, som elskede deres Moer. I Onsdags var vi paa den store Skovtour, saa hverken Suzette eller jeg kunde komme derhen, men som S. igaar Morges vilde gaae derhen, kom G.'s Pige og sagde det, da saa S. kom derhen, var de inde hos Georgia. Søndag den 19. Jeg havde troet at blev færdig med mit lille Brev paa Skolen, men der kom saa meget andet. I Fredags var Suse og jeg henne at tage afsked med det jordiske af G. Hun laae blomstersmykket i sin Kiste med sin lillebitte Pige i Armene,

-3-

da vi alle var samlede om Kisten sang vi "Dig følger vi saa gjerne med, opstandene Jeres lille" – meget senere blev hun ført bort, og bliver begravet paa Tirsdag fra Vartou Kirke – ogsaa personlig er jeg meget bedrøvet, vi var med aarene alt kommet hinanden nærmere og nærmere, det var saa trygt og godt at være med et Menneske, en Kreds og et Huus som jeg var glad ved, for Vorherre havde hjemme der. Ogsaa Regitses Fader er død – i Thirsdays. Mandag Aften tog han afsked

med dem alle, sagde hvor deiligt Gjenssynet skulde blive, og at de maatte huske paa det var ikke hans, men Guds Vilie der skulde skee, saadant gjør godt og mildner og letter den tunge Sorg. Tak for Det lille Brev fra [?Palstrup] og tak for den Tid I var her, I var saa

-4-

søde, gode hele Tiden, og vi havde saa inderlig Glæde ved Jer, min elskede lille egen Dreng, hvordan har han det, er hans Mave i stand igjen, kan han endnu være Sporvogns-kondukteur?

Det har været en lidt Trang Uge for Moder, med sin længselsfulde Tanker og meget husligt, og næsten alene hele Tiden, omme i Brøndby og Frederiksberg og jeg meget borte, men nu bliver vi sammen og haaber paa en god Tid i Fredensborg – igaar pakkede vi – i morgen er Tøiet reist, i morgen tidlig jeg, i morgen formiddag Bedste med sit Barn, nu er de begge i Kirke, jeg var træt og blev hjemme.

Farvel elskede Venner. Gud i Vold – Hermann hilser jeg allermest.

Nanny

Skolen d. 17de Juli —

Hvor det er længe længe siden I hørte her,
jeg synes det ligger som en lille koldestemmet
tid, langt borte, der var ikke skyer og ikke Tager,
alt var godt og glad synes jeg, der var saa meget
at sige tak for, — det ved jeg skulde man ogsaa
for Sorgen, men det føles hjertet først meget lang-
somme. — Det kom hurtigere end jeg ventede,
at jeg skulde skrive til Ier, at Georgia er død,
i Onsdag, efter eller nat, 11½ efter Kl. 9, at hende
saaet en lille dødsfald pige, hendes Kræfter var
Tide, eller rettere var udløst, hele den sidste tid
havde jo nok været meget besværlig og pinfuld, men
ikke just beordret den sidste dag, da hun man-
kede det kom, raabte hun, "nu bliver det alvor-
re Gudskelov Gudskelov at det kommer" —
det gik temmelig let, og selv efter at det lille
døde barn var taget, og hun var lagt stille til ro
havde alle et godt haab, men saa blev hun wa-
gere og svagere, saa lidt urolig — saa — aldeles Kræfter

høst, og den døde hustru, efter at have ligget i over
en måned i sine smerte ensom. — Hver hustru var
deres tid, og havde givet hende sit hjerte, og det tog
for hende hende hvidt hvidt fra sorgens, og jeg kan ikke
andet end føle, Gud hjælpe os hvar især, til en
saa fast tro, og et saa stille, og freidigt hvidt hvidt
deres hviddende hjerte hvidt, saa saa vi vel færes —
men det er saa meget meget tungt at tænke på
den stakkels hviddende, den lille hvidt hvidt
hvide Præstene og hvide hviddende, som elskede
deres more. — I søndag var vi jo den stakkels
hvidt, saa hviddende hvidt eller jeg, hvidt
hviddende hvidt, men hvidt hvidt hvidt hvidt
gode hviddende, hvidt hvidt hvidt hvidt —
da den hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt
Søndag d. 19de — jeg havde troet at hvidt hvidt
hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt
der hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt
var hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt
hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt
i hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt

da vi alle var samlede om hvidt hvidt
vi — "Hj" følger vi hvidt hvidt hvidt hvidt
hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt
hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt
hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt
hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt
hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt
hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt
hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt
hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt

hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt
hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt
hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt
hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt
hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt
hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt
hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt
hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt

Tak for det lille hvidt hvidt hvidt hvidt
Tak for den tid hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt

høde & gode hele Tiden, & vi havde
paa inderlig glæde ved Tor — min
elskede lille egen dreng, hvordan
har han det? er hans mave istand
igjens, kan han endnu være grovøget
Rondulstent? — det har været en lidt
trang uge for Madu, med sine langsel-
fulde Tanker, & meget husligt, & næsten
alene hele Tiden, minn i Boonshøj &
Frederiksberg, & jz meget borte, men vi
bliver vi sammen, & haaber paa en god
tid i Fredensborg — igaar pakkede vi
i morgen en kiste reist, imorgen tidligjz,
imorgen formid: bedste med sit barn
vi er de begge i Kiste, jz var Træ
& blev hjemsme, farvel elskede venner
Gud i vold — Herman hilser jz allermeest
Hans